

**დამოუკიდებელი ინსპექტორის
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა**

ქ. თბილისი

2020 წლის 12 ოქტომბერი

**დისციპლინური საქმე №308/18-2
მოსამართლე --- მიმართ**

დისციპლინური სამართალწარმოების ნაწილობრივ შეწყვეტის შესახებ

--- 2018 წლის 19 დეკემბრის №-- საჩივრისა და 2019 წლის 5 თებერვლის №-- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^ა მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75^ბ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 5 მარტის №-- წერილითა და 2019 წლის 1 აპრილის №-- წერილით მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ ინფორმაცია.

2019 წლის --- გადაწყვეტილებით გაერთიანდა №-- და №-- საჩივრები და დისციპლინური საქმის ნომრად განისაზღვრა - №308/18.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დასკვნა მომზადდა 2019 წლის 30 აპრილს.

1. საჩივრის ავტორის მიერ მითითებული ფაქტები:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლე მიკერძოებულად განიხილავდა საქმეს, ავლენდა მხარდაჭერას მოპასუხე მხარეების მიმართ. მოსამართლის მხრიდან მხარეების მიმართ არათანასწორი მიდგომა ნათლად გამოიკვეთა 12.11.2018 წლის სხდომაზე. მოსამართლე დამცინავი და ცინიკური იყო მოსარჩელის მიმართ, არაერთხელ დაემუქრა მას სანქციებით. მოსამართლის გაფრთხილების გამოცხადების დროს მოწინააღმდეგე მხარე განაგრძობდა საუბარს და ხითხითს, რაც ფონად თანზღევდა 12.11.2018 წლის სხდომის ოქმს, მათ შორის მოსამართლის გაფრთხილების გამოცხადების დროსაც (15:17:38 – 15:18:15). საჩივრის ავტორმა მოსამართლეს მოსთხოვა სხდომის ვიდეო ჩანაწერი, რომელშიც მოპასუხეები გადაღებულნი არიან ზურგიდან, თუმცა როგორც საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, მოსამართლემ სხვა რაკურსის ვიდეო ჩანაწერის მოცემაზე უარი უთხრა, რაც გაამართლა იმით, რომ უკეთესი ხარისხის ვიდეო არ გააჩნდა, თუმცა ხარისხი არ ყოფილა მხარისათვის პრობლემა, მას სურდა ვიდეოს ნახვა იმ რაკურსით, სადაც უკეთ გამოჩნდებოდა მოპასუხეების წესრიგის დამრღვევი ქმედებები. ასევე მოსამართლემ სასამართლო პროცესები აწარმოა პროცესუალური ნორმების დარღვევით. მოსამართლე აჭიანურებდა სხდომის მიმდინარეობას. საჩივრის ავტორის განმარტებით, მოსამართლემ საქმის განხილვის ვადის გაჭიანურება დააბრალა მოსარჩელეს, მაშინ

როდესაც თავად აჭიანურებდა საქმის განხილვის კანონით განსაზღვრულ ვადას. ამასთან, მოსამართლემ არ დააკმაყოფილა დასაბუთებული შუამდგომლობები აცილებასთან დაკავშირებით.

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლემ არც ერთ სხდომის ოქმში არ მიუთითა დისკის ნომერი, რომელზეც მიმდინარეობს სხდომის ჩაწერა, რაც მოსამართლეს სხდომის ოქმების ჩანაწერების მანიპულაციის საშუალებას აძლევს. 2019 წლის 21 იანვრის სხდომის ოქმი ჩაწერილი ხარვეზით რადგან შეუძლებელია მოსამართლის გამოსვლების მოსმენა და გარჩევა.

ასევე, მოსამართლემ -- რაიონის გამგეობას გაუგზავნა უწყება და 24.05.2017 წლის მოსარჩელის დაზუსტებული სარჩელი, რომელიც მოსამართლეს 29.05.2017 წლის განჩინებით არ ჰქონდა მიღებული წარმოებაში. ფაქტიურად მოსამართლემ 16.06.2017 წლის სხდომაზე საქმეში -- რაიონის გამგეობამ უკანონოდ მიიღო მონაწილეობა, იგი მოსამართლეს არ ჩაურთავს საქმეში მესამე პირად. 16.06.2017 წლის სხდომაზე მესამე პირად ჩაება -- -- და არა -- --. საჩივრის ავტორი ასევე აღნიშნავს, რომ მოსამართლემ წინა სხდომაზე განაცხადა, რომ 2 საათს გააგრძელებდა შემდეგ პროცესზე, თუმცა სხდომას ნაკლები დრო მოანდომა. მოსამართლემ შეამოკლა და გაფლანგა სასამართლო პროცესისათვის გამოყოფილი დრო, გადაადო საქმის განხილვა.

2. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

-- -- და -- -- 2017 წლის 6 აპრილს სარჩელით მიმართეს -- საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიას. მოპასუხის - -- -- მიმართ, -- 2017 წლის 10 მარტის №-- ბრძანების მოქმედების შეჩერების მოთხოვნით. 2017 წლის 11 აპრილის განჩინებით -- -- და -- -- სარჩელი მიღებულ იქნა წარმოებაში. საქმეში მესამე პირად ჩაერთო -- --. ამავე განჩინებით საქმის განხილვის ვადა გაგრძელდა 5 თვემდე.

-- -- 2017 წლის 3 მაისს წარადგინა შესაგებელი.

2017 წლის 24 მაისს -- -- და -- -- სასამართლოში წარმოადგინეს დაზუსტებული სარჩელი, მოპასუხეების - -- -- და -- -- მიმართ, -- წლის №-- ბრძანების ბათილად ცნობის და -- -- წლის №-- ბრძანების ბათილად ცნობის მოთხოვნით. -- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 29 მაისის განჩინებით -- -- და -- -- სარჩელი -- -- 2017 წლის 4 მაისის №-- ბრძანების ბათილად ცნობის მოთხოვნის ნაწილში არ იქნა მიღებული განსახილველად.

2017 წლის 5 ივნისის განჩინებით, საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2017 წლის 16 ივნისს. სხდომის შესახებ ეცნობათ მხარეებს და მესამე პირის წარმომადგენელს -- -- (რწმუნებულების ვადა აქვს 2020 წლის 15 მაისამდე - -- --). 2017 წლის 13 ივნისს -- -- და -- -- სასამართლოში წარადგინეს დაზუსტებული სარჩელი, მოპასუხეების -- -- და -- -- მიმართ.

2017 წლის 16 ივნისის სხდომის გაგრძელება გადაინიშნა 2017 წლის 2 ოქტომბერს. 2017 წლის 30 ოქტომბერს მოსარჩელეებმა კვლავ წარმოადგინეს დაზუსტებული სარჩელი, რომელზეც მოპასუხემ შესაგებელი წარადგინა 15.01.2018 წელს. 2017 წლის 10 დეკემბრის განჩინებით -- -- განცხადება სხდომის ოქმზე შენიშვნების თაობაზე დატოვებულ იქნა განუხილველი. 2017 წლის 10 დეკემბრის განჩინებით -- -- განცხადება უსწორობის გასწორების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2018 წლის 26 თებერვალს. 2018 წლის 18 იანვარს მოსარჩელეებმა კვლავ წარადგინეს სასამართლოში დაზუსტებული სარჩელი. შემდგომი სხდომა გადაინიშნა 2018 წლის 23 მაისს.

2018 წლის 7 მარტიდან საქმე გადაიგზავნა -- სააპელაციო სასამართლოში, მესამე პირის - -- -- კერძო

საჩივრის განხილვის მიზნით. კერძო საჩივარი 2018 წლის 16 მარტის განჩინებით მიღებულ იქნა განსახილველად. 2018 წლის 26 ივლისის განჩინებით -- -- კერძო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, უცვლელად დარჩა -- საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 30 ივნისის განჩინება. ასევე -- საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 26 თებერვლის საოქმო განჩინება, რომელიც გაასაჩივრა -- -- წარმომადგენელმა დარჩა უცვლელი, -- სააპელაციო სასამართლოს 2018 წლის 11 მაისის განჩინებით.

-- საქალაქო სასამართლოს მოსამართლე -- -- საქმე ზემდგომი ინსტანციიდან დაუბრუნდა 2018 წლის 19 ივნისს (აპელაციაში საქმის განხილვის პერიოდი - 3 თვე და 12 დღე).

მოსამართლემ საქმის განხილვის მოსამზადებელი სხდომა ჩანიშნა 2018 წლის 12 სექტემბერს, ხოლო მთავარი სხდომა ჩანიშნა 2018 წლის 12 ნოემბერს (კონკრეტული სხდომის შესახებ მხარეებს ეცნობათ 12 სექტემბრის სხდომაზე, რაც დასტურდება ხელწერილით). სხდომის გაგრძელება ახსნა-განმარტების ეტაპიდან გადაიდო 2018 წლის 10 დეკემბერს. 2018 წლის 12 ნოემბრის განჩინებით მოსარჩელის წარმომადგენლის შუამდგომლობა მოსამართლის აცილების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

2018 წლის 26 ნოემბერს -- -- განცხადება წარადგინა სასამართლოში და მოითხოვა 12.11.2018 წლის სხდომის ვიდეო ჩანაწერი სხვა რაკურსით, პირდაპირი ხედით, რომელშიც მოწინააღმდეგე მხარის სახეები და მოქმედებები ჩანს სრულყოფილად. 2018 წლის 30 ნოემბრის პასუხად განცხადების ავტორს განემარტა, რომ სხდომის ოქმის სხვა სახის ვიდეოჩანაწერის გაცემა შეუძლებელია, ვინაიდან აღნიშნული სასამართლოს არ გააჩნია.

2018 წლის 10 დეკემბრის საოქმო განჩინებით -- -- შუამდგომლობა მოსამართლის აცილების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა. ამავე სხდომაზე განისაზღვრა მომდევნო პროცესის თარიღი, 2019 წლის 21 იანვარი (მტკიცებულებათა გამოკვლევის ეტაპი), ხოლო შემდგომი სხდომა გადაინიშნა 2019 წლის 6 თებერვალს (მხარეთა პაექრობის ეტაპი). საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადება გადაიდო 2019 წლის 26 თებერვალს.

-- საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 26 თებერვლის გადაწყვეტილებით -- -- და -- -- სარჩელი დაკმაყოფილდა; ბათილად იქნა ცნობილი -- -- 2017 წლის 10 მარტის №-- ბრძანება; ბათილად იქნა ცნობილი -- -- 2017 წლის 4 მაისის -- გადაწყვეტილება; ბათილად იქნა ცნობილი -- -- 2017 წლის 3 ოქტომბრის №-- ბრძანება.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 30 აპრილის დასკვნა:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს (2020 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი რედაქცია). იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მიცვეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

საქართველოს კონსტიტუციის 63-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, არავის არა აქვს უფლება მოსთხოვოს მოსამართლეს ანგარიში კონკრეტულ საქმეზე. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელია. მოსამართლე ფაქტობრივ გარემოებებს აფასებს და გადაწყვეტილებებს იღებს მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებისა და ნორმების, სხვა კანონების შესაბამისად და თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე. ამასთან, ამავე ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტის

თანახმად, დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა.

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლემ არ დააკმაყოფილა მათ მიერ წარდგენილი შუამდგომლობები აცილების თაობაზე.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 215-ე მუხლის თანახმად, „სასამართლოში საქმის განხილვისას შუამდგომლობა სასამართლოს წარედგინება წერილობითი ფორმით, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მხარე ახალი არსებითი გარემოების საფუძველზე შუამდგომლობას დააყენებს სასამართლო სხდომაზე“. „მხარეთა და მათ წარმომადგენელთა შუამდგომლობები და განცხადებები ახალ მტკიცებულებათა წარმოდგენის ან გამოთხოვის შესახებ სასამართლომ შეიძლება განიხილოს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საქმის მოსამზადებელ სტადიაზე მხარეს არ შეეძლო მათი წარმოდგენა, აგრეთვე თუ მათ შესახებ მისთვის ობიექტური მიზეზებით ვერ იქნებოდა ცნობილი და მათი წარმოდგენის საფუძველი წარმოიშვა მთავარ სხდომაზე, ან თუ მხარემ საპატიო მიზეზით ვერ უზრუნველყო შესაბამისი შუამდგომლობებისა და განცხადებების წარმოდგენა საქმის მოსამზადებელ სტადიაზე.“

უნდა აღინიშნოს, რომ მოსამართლე შუამდგომლობების დაკმაყოფილების შესახებ განჩინება/საოქმო განჩინების მიღებისას მოქმედებდა სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობის ფარგლებში და კონკრეტული საკითხების შეფასება მის უფლებამოსილებას წარმოადგენდა, შესაბამისად, დამოუკიდებელი ინსპექტორი არ არის უფლებამოსილი იმსჯელოს მის კანონიერებაზე.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძველები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნას მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

მნიშვნელოვანია, რომ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა. შესაბამისად, საჩივრის ავტორის მითითება მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების/განჩინების კანონიერების თაობაზე არ შეიძლება განხილულ იქნეს დისციპლინურ გადაცდომად.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატა 2016 წლის 21 ივლისის №დს-მ/9-16 გადაწყვეტილებაში განმარტავს, რომ „კანონიერების პრინციპი კანონის უზენაესობას ეფუძნება. ეს კონსტიტუციური პრინციპია, რომლის თანახმად, არავის არ აქვს უფლება კანონმდებლობის მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე ქმედება.“

ამასთან, მართლმსაჯულების განხორციელების უფლებამოსილება აქვს მხოლოდ მოსამართლეს კანონით დადგენილი წესით, ხოლო მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების გადასინჯვის უფლებამოსილება ზემდგომი ინსტანციის სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო განმარტავს, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა, არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (Barbera, Messegue, Jabardo v. Spain, §68). „მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ შეიძლება იყოს გადასინჯვის საგანი, გარდა გასაჩივრების ტრადიციული პროცედურისა“ (ალექსანდრე ვოლკოვი უკრაინის წინააღმდეგ §80). დისციპლინური სამართალწარმოების ჭრილში, დამოუკიდებელი ინსპექტორი ვერ იმსჯელებს მოსამართლის მიერ მიღებული განჩინება/გადაწყვეტილების კანონიერებაზე, ვინაიდან დამოუკიდებელი ინსპექტორის სამსახური არ წარმოადგენს სასამართლოს

ზემდგომ ინსტანციას, რომელსაც შეუძლია გააუქმოს/შეცვალოს გადაწყვეტილება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 30 აპრილის დასკვნით დადგინდა, რომ -- -- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები ამ ნაწილში არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორი იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ საჩივარი ეხება მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტის კანონიერებას (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დამოუკიდებელმა ინსპექტორმა იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტით, 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით და

გადაწყვიტა:

-- -- №-- საჩივარზე შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლე -- -- მიმართ, კანონიერების ნაწილში.

ზურაბ აზნაურაშვილი

დამოუკიდებელი ინსპექტორი